

IVN Gulp & Geul zoekt naar een stukje historie (zaterdag 19 maart 2005)

Na de inleiding van de gids zien we al snel het vertrouwde beeld: Herman voorop en de

groep volgt. Blijkbaar lezen of bekijken toeristen beter de diverse media dan onze lokale inwoners want het grootste deel van de groep van 12 deelnemers kwam niet uit Limburg. In de steile, holle weg naar de Gulperberg zijn er onderweg genoeg mogelijkheden voor Herman om in te gaan op o.a. wijngaardslakken, aronskelk, dassenburchten, bloeiende sneeuwkllokjes, het ontstaan van holle wegen, de diverse mergelsoorten en hun ontstaan, vuursteen, enz. Menig deelnemer staat perplex door deze confrontatie met de vele bijna on-Nederlandse aspecten van deze regio. De

digitale camera's zijn druk in de weer en worden later voorzien van enkele passende teksten.

Boven op de berg zorgt het heilige karakter dat diverse beelden van de samenkomende dalen van de dalen van Geul, Gulp, Selzerbeek en Eijserbeek nabij Wittem minder duidelijk zijn te zien. Gelukkig zijn er de aanwijzingen en de toelichting van Herman. Vooral zijn verhaal over het afvoeren van de bodem door al dit watergeweld zorgt voor menig peinzende blik en een beeld over de situatie ter plekke in een ver verleden. We zullen niet verder ingaan op de invloeden van rivieren als Maas en Rijn, de opheffing van de

aardbodem waardoor rivieren geleidelijk hun loop verleggen, enz.

Nadrukkelijk gaat Herman in op een stukje historie uit de 16^e eeuw waarbij de legers van diverse veldheren in deze regio verbleven en gevoed dienden te worden. Soms was er voldoende geld, meestal niet en was de lokale bevolking weer het slachtoffer van plundering,

enz. Boven op de berg zien we Kasteel Wittem (slechts een fractie van wat er ooit heeft gestaan) en dat in het verleden een belangrijke rol heeft gespeeld en menig belangrijke gast onder zijn daken en toren onderdak had verleend.

We dalen richting Partij en hebben medelijden met al het fietsend volk dat die middag hun klimcapaciteiten testte. Behalve diverse fotobeelden werden vooral de duwtjes in de rug gewaardeerd. Nabij hoeve de Bek (een oud poststation halverwege Maastricht-Aken) is mn. de speciale uitbouw interessant genoeg om even

enkele meters meer te lopen dan gepland. Een prima kans om in te gaan op een stukje historie, het reizen, slapen en leven in die tijden en de nieuwbouw, een stukje verder. Een pad langs de boerderij toont ons een oude Geularm welke zijn functie verloor na de realisatie van de nieuwe verbinding Aken-Maastricht (de Rijksweg) nadat er sprake was van een stukje kanalisatie (omleggen van de Geul). De vochtige wolkenlaag zakt en wordt dikker zodat we even in een zeer natte atmosfeer rond stappen. Gelukkig verdwijnt de bewolking spoedig.

We arriveren nabij Kasteel Wittem waar Herman wederom uitgebreid in kan gaan op historie, het gebouw, de vijvers, gebruikte bouwmaterial, enz. Via een pad volgen we een provinciale weg en de Selzerbeek welke zorgde voor een zeer kenmerkende aandrijving van diverse molen o.a. inpandig molenwiel in de Wittemer molen en een maalinrichting in de kelders van het klooster in Wittem. Even verder zien we hoe de Geul de Eijserbeek, de Selzerbeek en de Gulp opslokt. De route richting Gulpen is vervolgens een makkie en al spoedig staan we in het centrum. Menigeen kiest een terrasje in de zon en Herman, tja, deze wil best nog even nakletsen voordat hij thuis belandt.

